

MILOŠ DOLEŽAL – JANA BUDE BRZY SBÍRAT LIPOVÝ KVĚT

Zatuhla klika / zrezlo struhadlo / koho to vůbec napadlo /
že svět je Boží zrcadlo?

DANIELA THEINOVÁ – TRPĚLIVÁ POEZIE ALICE OSWALDOVÉ

Je skvělou vypravěčkou, ale také vášnivou posluchačkou.

ADAM GEBERT – OVLADAČ

Když mě v dětství chytil amok, Magda mě zalehla.

JAN NOVÁK – PROSTĚ STRANGER THAN FICTION...

Myslím si třeba se Schopenhauerem, že život a svět je hluboce iracionální, na rozdíl od většiny literárních nebo filmových děl, kde má svět a život takovou umělou logiku.

JAKUB GUZIUR – POZNÁMKY K „EXPERIMENTU“ HIRŠALA A GRÖGEROVÉ, „ŠPINAVÉMU“ KONKRÉTU A KONCI KONKRÉTNÍ POESIE

Konkrétní poesie tedy není předvoj, ale zadní voj, nikoli (neo)avantgarda, ale epilog shrnující, scelující a završující příběh avantgardního umění.

PETER ŽUPNÍK – EŠTĚ VIDÍM

Třeba ani nemám foťák, ale něco krásného vidím. To mě potěší.

IVAN MARTIN JIROUS, 23. ZÁŘÍ 1944 – 9. LISTOPADU 2011, ANKETA REVOLVERU (ZUZANA JÜRGENS)

Je něco jiného mluvit a psát o potřebě svobody než ji bez zbytečných řečí žít.

TEREZIE POKORNÁ – TŘEBAŽE NOC JE

Obrazy štvoucích psů evokují v Lidech krve na jedné straně děsivé antické bohyně pomsty, neslitovně nastupující především tam, kde selhávají zákony lidské spravedlnosti, na straně druhé tyto záběry asociují svědomí každé lidské bytosti, které může být cestou ke světlu.

IVO VODSEĎÁLEK II – 10 ODPOVĚDÍ NA DVĚ OTÁZKY (EDITA ONUFEROVÁ)

Verše – nevím už, v jakém periodiku otištěné – mě v mládí pobavily doslova „nehorázně“, protože mě stejnou měrou i rozhodily jakousi nenechavou poťouchlostí. Jsou dokonalé tak, jak jsou, ale jsou „jenom takhle“, nebo poukazují ještě na něco či někoho jiného?